

opmærksom paa, at den Betragtning var fremme i Udvalget, at, naar Byfogden i Odense skulde have Tillæg til Kontorholdsagdtjørelsen, fordi han fik et Stykke Jurisdiktion til, kunde der være al Anledning til, at Herredsfogden i Odense Herred mistede noget Tilsvarende af sit Kontorhold, da han mistede et Stykke af sin Jurisdiktion. Det kan naturligvis ikke ordnes saaledes paa en Studs, det kan kun ske gennem den ordinære Revision. Men ogsaa af den Grund har man ønsket at henvise Ministeren til at søge Bevilling paa Tillægsbevillingsloven og ikke strax gaa til en Revision af Embederne. Hovedsagen er dog, som det ogsaa er fremhævet i Betænkningen, at der ikke endnu foreligger saa meget Materiale, at man kan have noget som helst Skøn om, hvad Indflydelse den skete Forandring vil kunne have. Ganske vist kan man sige, at der er kommet 10 pSt. Mennesker flere i Jurisdiktionen, men man kan ikke uden videre gaa ud fra, at fordi der er kommet 10 pSt. Mennesker flere, skulle Kontorholdsagdtjørelserne ogsaa forhøjes med 10 pSt., det er i alle Tilfælde en noget løs Beregning, og efter de Regler, der pleie at følges ved Ansættelsen af Kontorholdsagdtjørelser, tror jeg, at der maa kræves noget mere Materiale og en noget fyldigere Indberetning fra Embedsmændene, end han har kunnet levere i det Par Maanedes siden 1ste Januar. Sammenligningen med Embedet i Aarhus isjor, fører det ærede Medlem vistnok selv, var ikke ganske heldig; thi Forholdet i Aarhus var jo det, at man ikke kunde faae Nogen til at søge Embedet, medmindre man forhøiede Kontorholdsvederlaget, og det er ganske vist, at der staar ikke Noget i Loven af 1870 om dette Forhold; men det var et Moment af en saadan Betydning, at Udvalget ikke kunde modsætte sig det Forslag, Ministeren i den Anledning stillede til 3die Behandling; men Ministeren stillede det udtrykkelig kun efter først at have forfikkret sig om, at Udvalget var villigt til at gaa ind paa det. Med Henhyn til Hammerum Herred tror jeg, at det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) kunde være nogenlunde tilfreds med den Forhøielse, der er sket. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at denne Forhøielse kun er naaet ved ikke ganske ringe Anstrengelser i Udvalget. Man prøver nemlig — som jeg begyndte med at sige i mit indledende Foredrag — i dette Udvalg at komme overens ved paa den ene Side at laa lidt af paa sine Fordringer og fra den anden Side at gaa lidt højere op, og saaledes har det ogsaa været Tilfældet med Henhyn til Hammerum Herred. Der var en Del af Udvalget, som en Tid var et Flertal, der ikke paa nogen Maade vilde gaa saa høit engang, som den ærede Minister havde foreslaaet i sit første Forslag, og først efterhaanden kom vi til det, hvorved vi tilsidst bleve staaende. Jeg tror ogsaa, at Feilen, hvis der er nogen Feil, ikke

ligger saa meget hos Udvalget som hos den ærede Minister, idet han i sin Skrivelse udtrykkelig siger, at Ministeriet formener, at Embedet fremdeles kan forsvarligt besørges af 2 Fuldmægtige og 1 Skriver. Hvis det er Tilfældet, vilde det ganske vist være noget urimeligt at betilge saameget til Ekstrakriveri, som der vilde kræves til en hel Skriveløn. En anden Ting var det, hvis Ministeriet havde kunnet sige, at det Embede, der er Tale om, ikke kunde forsvarligt besørges med mindre end 2 Fuldmægtige og 2 Skrivere. Udvalget har i dette Punkt fulgt Ministeriet, og derfor har det ikke kunnet give saameget til Ekstrakriveri, da det vilde stride mod de Regler, man pleier at følge. Jeg veed ikke, at man i de Aar, for hvilke jeg har kunnet se efter, nogeninde har givet mere end 300 Kr. til Ekstrakriveri, saa at det allerede er meget betydeligt, at man her har givet 400 Kr. — Det ærede Medlem foran mig (Alberti) rettede et meget stærkt Angreb paa Udvalget for den hele Praxis, det har fulgt gennem mange Aar. Det er jo, som de Ferrer ville vide, en mangeaartig Praxis, som det ærede Medlem angreb, det er den Praxis, som især 2 Medlemmer af Thinget efterhaanden have faaet indført, nemlig det nuværende Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) og det afdøde Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen). De have i Forening haft Hovedindflydelsen paa Udvalgets Behandling af disse Sager gennem en Række af Aar, og det er dem, der have indført den Praxis, i hvilken Udvalget ogsaa senere er blevet. Men det har iøvrigt ikke blot været Udvalget i dette Thing, der har set, at det var den naturlige Veie at gaa, naar vi overhovedet skulle have Kontorholdslove, det har ikke blot været Udvalget, som har erkjendt, at man da var nødt til at kritisere de enkelte Poster og ofte at tage temmelig store Beløb fra, men det ærede Ministerium har ogsaa været enigt deri. Det har vist sig i denne Række af Aar siden 1861, at Ministeriet og Udvalget stadig ere komne hinanden nærmere og nærmere. I de første Aar foreslog Udvalget ganske anderledes betydelige Nedsættelser i, hvad der var foreslaaet af Ministeriet, end i de senere Aar, idet Ministeriet efterhaanden har fulgt emtrent de samme Regler som Folkethingets Udvalg, og jeg vil ogsaa sige det ærede Medlem, at det er paa ingen Maade Udvalget alene, der ikke giver Embedsmændene, hvad de forlange i deres Indberetninger, men at Ministeriet altid har for Skik ofte endog betydeligt at nedsætte de Beløb, der saaledes forlanges af Embedsmændene, fordi Ministeriet ogsaa fælder sit Skøn over, hvad der passende kan bruges paa det paagældende Sted. Skulde vi følge den Veie, som det ærede Medlem anviste, saa ser jeg ikke rettere, end at vi maatte opgive alle Kontorholdslove og gaa ind paa at give alle de paagældende Embedsmænd et Beløb efter Regning; men det er en Ordning, hvormod der ikke